

PELI SO OTROŠKI IN MLADINSKI ZBORI

Zabeležen napredek

Spomnimo se jeseni, ko smo v glasilo »Naša komuna« napisali članek o vsem tem, kar bodo naši kulturniki v tej sezoni počeli, s čim vsem se bodo ukvarjali, se nam zdi neznansko daleč, pa je takorekoč skorajda vse za nami in z veliko resnostjo mislimo že na naslednje sezone.

Ob vsem tem, kar je že bilo za nami smo ponosni, veseli, še bolj pa naši ustvarjalci, katerim moramo zares stisniti roko. V sredo in četrtek 16. in 17. aprila je bilo v Pionirskem domu v Festivalni dvorani zelo slovesno. Srečanje otroških in mladinskih pevskih zborov je namreč slavilo že 18. rojstni dan. Torej je že polnoletno, bi lahko rekli. Pa še res je, če pri tem pomislimo na to, kar smo slišali. Kvaliteta raste iz leta v leto, sicer pa o tem kaj več v naslednjih vstajah.

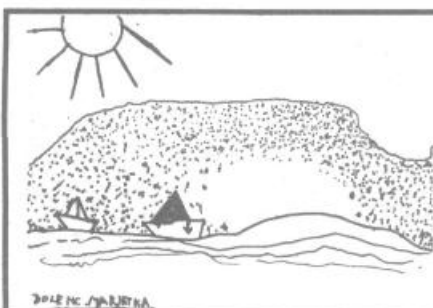
V parterju dvorane je bila živobarvna mavrica, ki je neprestano migotala in spreminjala svoje barve. Pevci so bili namreč oblečeni v živobarvne srajčke in majice, ki so kot živ potoček tekali na oder in potem, ko so jim ostali vrtniki tako vneto zaploskali zopet nazaj. Na vrhu, v ložah pa so sedeli njihovi starši, tovariši, znanci, skratka vsi tisti, ki jih imajo radi. Razpoloženje je bilo slavnostno, predvsem pa mladeniško kot se zares spodi. Nikakor pa ne smemo pozabiti na veliko strokovno pomoč naših dolgoletnih sodelavcev in tistih zvestih,

ki nas nikdar ne zatajijo. To so vsekakor: pianist Borut Lesjak, Miro Kokol, ki je v veliko pomoč našim zborovodjem vse od izbire programa pa do nastopa. To leto je nekateri izmed njih tudi spremljal na klavirju in seveda Majda Hauptman, ki je poskrbela, da so to leto celotno prireditev posneli na trak.

Ob zaključku, ko so si med seboj lahko prav vsi čestitali, bili zadovoljni z uspehom, je Cvetko Budkovič, ki je predsednik komisije za glasbeno dejavnost in velik prijatelj mladih pevcev, saj je tudi sam pedagog, izrekel veliko lepih in spodbudnih besed, pohvalil vse tiste, ki so se nam predstavili prvič, predvsem pa ugotovil velik napredek. Besedo je prepustil Majdi Hauptman, ki je dodala: »Predvsem je opaziti velik napredek v izobrazbi glasov, skorajda ni bilo več slišati kričanja. Poleg tega vidim zelo velik korak v programski politiki, saj smo imeli priliko slišati veliko novih pesmic, nekaj izmed njih smo tokrat slišali prvič. Nekaterim zborom bi priporočala večjo pozornost ob izgovorjavi, saj je skladatelj besedilo uglasbil z določenim namenom, bodisi da mu tako ugaja, bodisi ima veliko izpovedno moč. Besedilo torej poslušalec mora razumeti. Opaziti je tudi, da so enoglasni otroški zbori dosegli zavidljiv uspeh; želeli bi, da v prihodnje temu sledijo tudi mladinski zbori.« To in še marsikaj je bilo povedanega. Med drugim tudi to, da zborovodje še vedno nimajo primerne naziva, možnosti izobrazbe, oziroma statusa. Vprašanje je, kaj bo nastalo z vsem tem z usmerjenim izobraževanjem.

Mi pa, ki nismo takšni mojstri, smo raje molčali in napisali članek. Prav ob tej priliki, ko ga spravljam na papir, smo dobili račun Festivalne dvorane. Cena je vrtoglava. Obljubljamo, da se bomo nad tem zamislili. Zanima me namreč to, da hočejo delati, zaračunajo za uporabo prav tolikšne cene kakor gospodarskim organizacijam, ki si kljub letu stabilizacije v tej dvorani še vedno omišljajo prireditve, ki bi jih še topleje sprejeli njihovi prostori.

MOJCA SUHADOLC

akcija za pacug —
račun za izgradnjo
pacuga —
501-01-678-51542

Sveže prepleskane hišice čakajo prve goste

Vse priznanje in hvaležnost velja izreči osnovni organizaciji sindikata družbenopolitičnih organizacij in samoupravnih interesnih skupnosti naše občine za uspešno izvedeno delovno akcijo v Pacugu.

Težko je pravzaprav reči, kje se je utrnila prva misel, ali v okviru občinske ZPM ali pri zaposlenih v družbenopolitičnih organizacijah naše občine. Skratka, to najbrže sedaj tudi ni več pomembno. Pomembno je to, da je ta misel prerasla v odločno pobudo, ki ji je sledila dobro organizirana akcija. Pišemo o delovni akciji, ki se jo je udeležilo kar 18 članov te osnovne organizacije sindikata. V organizaciji vodstva občinske Zveze prijateljev mladine in pomoči zaposlenih Vzgojnovarstvenega zavoda Vrhovci, so 17. maja odšli v Pacug. Namen te dvodnevne delovne akcije je bil: prepleskati vse počitniške hišice, ki so namenjene letovanju viških

cicibanov in pionirjev. Hišice, kot vemo, niso bile na oko prav nič več lepe, treba jih je bilo očistiti in pobarvati. In to so storili člani te osnovne organizacije. Tako bo počutje vseh otrok, ki bodo letos letovali v tem viškem otroškem letovišču boljše in lepše.

To pa je navsezadnje še eno potrdilo, da se z neznatnim odrekam in z obilico dobre volje ter zavestne pripravljenosti še najdejo tiste in takšne oblike pomoči, ki navsezadnje tudi utrjujejo pripadnost širši družbeni skupnosti in čut do vsega, kar skupaj ustvarjamo. Vsekakor ta akcija zasluži posnemanje tudi v tistih sredinah, ki bi morda zaradi same narave svojega delovanja bile poklicane to tudi organizirati.

Bil pa je to tudi prispevek mlademu rodu k njegovemu Dnevu mladosti 25. maju.

Mesec mladosti v Iški vasi

Na večer pred prvim majem so na mnogih delih naše domovine zagoreli kresovi v čast Prazniku dela.

V naši občini so zagoreli prvi kresovi že pred praznovanjem občinskega praznika — 27. aprila.

Mladinci OO ZSMS v Iški vasi smo še teden dni pred praznikom zbirali stare avtomobilske gume in pripravljali kresove. Za praznik občine je gorel samo en kres, zato pa jih je bilo za 1. maj toliko, da jih ni bilo moč prešteti, niti ne oceniti, kateri je večji in lepši. Kurjenje kresov je bilo obogateno s kulturnim programom, s pesmijo, šalami in plesom, marsikje pa tudi s pikniki, ki so trajali vse do ranega jutra. Nebo je sijalo v tisočeri barvah raket in povsod je bilo slišati glasno vrečanje otrok.

Veselja je bilo konec šele proti jutru, vendar se je na večer drugega maja zopet nadaljevalo. Nepozabni dogodki na praznovanju so za nami, vendar je to bil šele začetek vsega, saj se je bližal 9. maj — dan zmage in praznovanje krajevnega praznika 17. maja. V čast krajevnega praznika smo pripravili zopet širšo akcijo za vse krajanje. V nedeljo, 18. maja smo se odpravili na pot po obeležjih NOB v Iški, Iškem Vintgarju in Gornjem Igu. Pot nas je vodila mimo vseh spomenikov, obiskali pa smo tudi bolnico »Kravice«. Ob koncu pa smo pripravili program za sprejem mladincev v mladinsko organizacijo.

Upamo, da bomo tudi v bodoče vse akcije prav tako uspešno izvedli, kot smo izvedli omenjene.

DARJA ERHATIČ

Reportaža s taborniškega tekmovanja na Golovcu

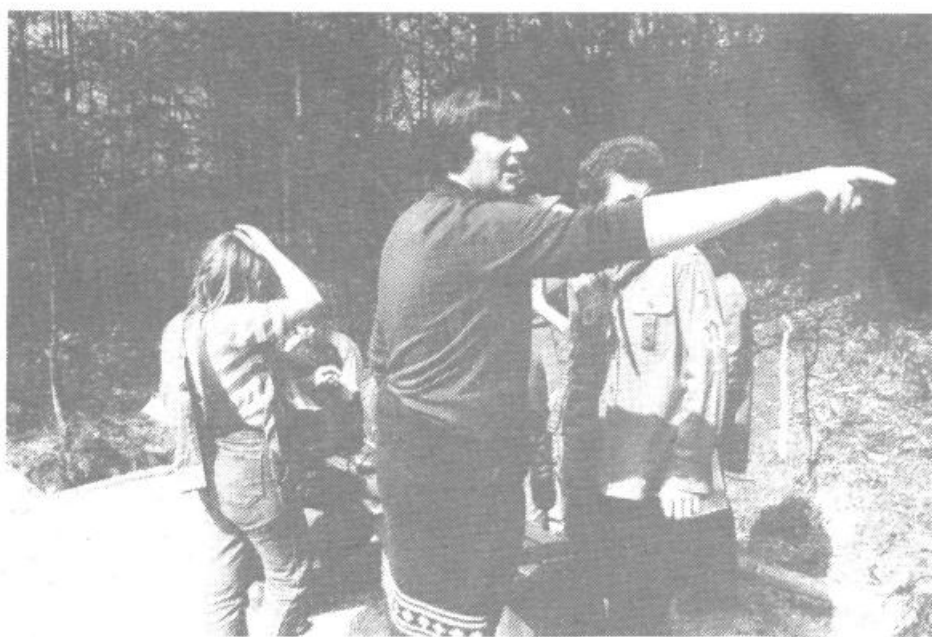
Taborniki odreda Podkovani krap so uspešno izvedli svojo največjo obvezo. Na svojem terenu so organizirali orientacijsko tekmovanje »Memorial Oskarja Kovačiča«. Letos se ga je udeležilo precej več ekip kot lansko leto in zato so imeli taborniki odreda Podkovani krap veliko dela. Več o tekmovanju pa naj povedo fotografije same.

Na fotografiji so člani »domače« ekipe vod »Pobesnelih maršovčkov«

Že zgodaj zjutraj so se zbrale ekipe pred prostori KS Krim-Rudnik, Pot k ribniku 20. Načelnik odreda Borut Božič, je vse zbrane pozdravil in jim zaželel veliko uspeha

Dostikrat ni odveč pomoč izkušnejših in starejših kolegov